

Motori un ziedi

Brīvdienās nolēmu braukt uz Rīgu – sen jau vēlējos apskatīt atjaunoto Rīgas motormuzeju un pie viena arī apmeklēt LU botānisko dārzu – acāliju un tropisko taureņu izstādi.

Motormuzeja stāvlaukums pilns – nav kur likt mašīnu – tā vien liekas, ka šodien no mājām ārā visi – tik jauka diena. Minūtes 15 pariņķojuši, atrodam vietu un varam iet iekšā.

Ekspozīcija izkārtota trīs stāvos. Ieeja iznāk otrajā stāvā, te ir izstādīti retro un ekskluzīvie automobiļi – pat tādām, kas daudz no tehnikas nesaprot, te ir ko redzēt. Daudz interaktīvu lietu, arī bērniem dažādi grozāmi, spaidāmi un visādi citādi darbināmi rīki, piemēram ātrumkārbā ☺. To laiku automobiļi gandrīz visi kā viens ir milzīgi, nospriedu ka garāžā nedabūtu iekšā nevienam no tiem. (man liekas, ka priekš dažiem arī pagals būtu par mazu) ☺

Trešajā stāvā ir 50 – 60 – 70 gadi. Te var redzēt nu jau aizmirstas, bet tomēr sirdij tuvas lietas – moskviču, zapiņu, pobežu, atcerēties, kas ar tādu brauca, tīri tādas nostalgiaiskas atmiņas pārņem. Vēl te arī ārzemju auto, tuvāki mūsdienām, bet tomēr te uz ielām neredzēti. Vēl Lattelekom šajā stāvā ir iekārtojis veco radioaparātu un telefona automātu izstādi.

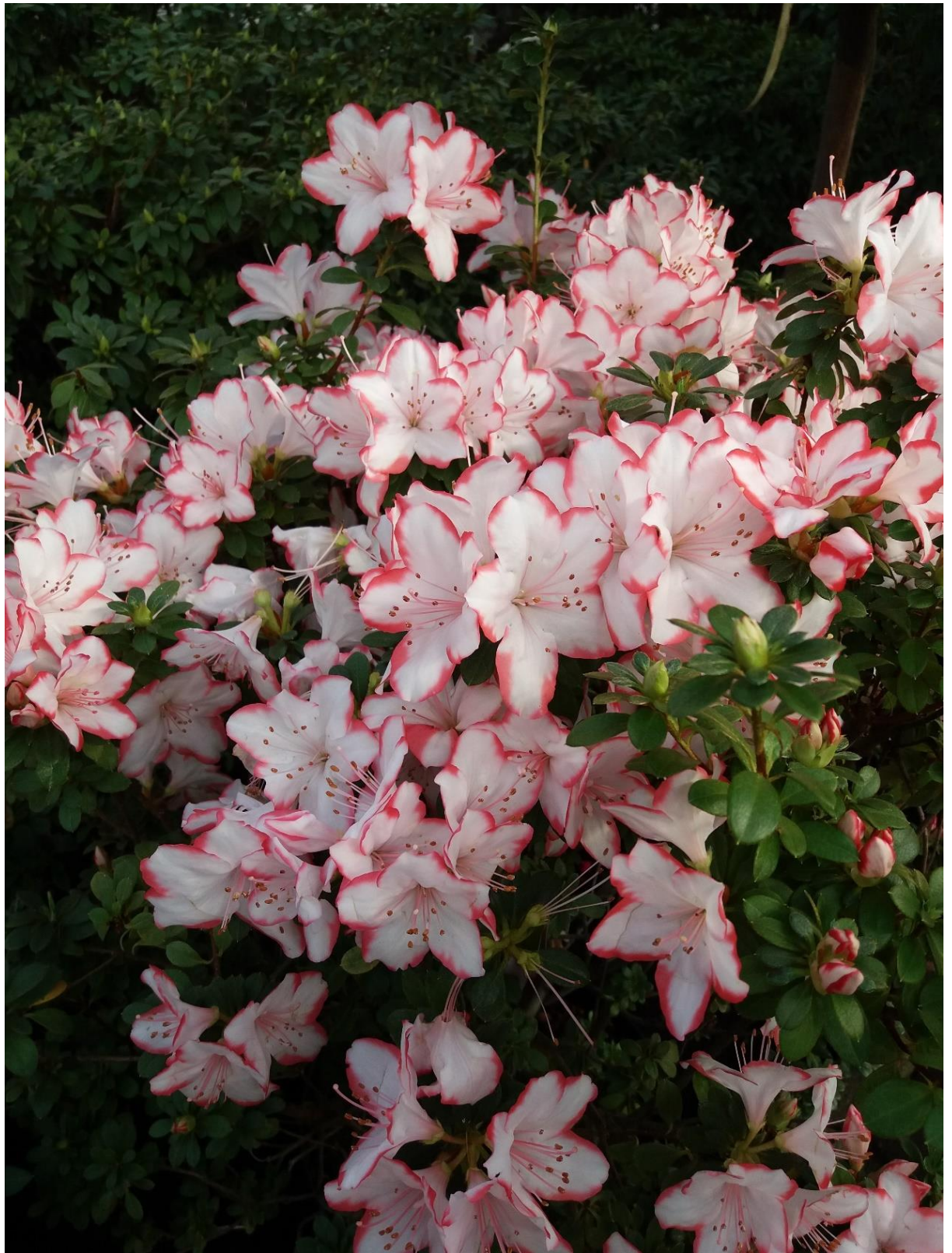
Tālāk ekspozīcija ved uz pagrabstāvu – te ir autoserviss, kāds tas bija pirmssākumos, kolekcionāru jauniegūto automobiļu izstāde, kā arī Latvijas velo un autoražotāju veikums – gan ērenpreisi, gan Ford-Vairogs, un arī RAF. Te arī smagās mašīnas, vecie ugunsdzēsēju auto un citas interesantas lietas.

Izskatījušies mašīnas, braucam puķēs – botāniskajā dārzā pašlaik zied acālijas un atvērta arī tropu taureņu māja.

Arī te daudz cilvēku, pēc ziemas visiem gribas izkustēties. Izstaigājam tropu māju un kaktusus, pēc tam ejam pie acālijām. Skaistums te nepasakāms - ziedu kupenas dažādās krāsās un toņos. Bildēju pa labi un pa kreisi, un liekas, ka vēl visu nevaru paņemt līdzi, tik daudz skaistuma.

Apskatījuši acālijas, ejam pie taureņiem. Te iekšā 29 grādi, īsti tropiska sutoņa. Taureņu daudz, tie lidinās pa visu telpu, skaisti, bet grūti kadrā notverami – tiklīdz taisies fotografēt, viņš jau aizlidojis. Un, kā tikko nosēdies, tā sakļauti spārni, košumu vairs neredz. Tomēr viens

atlidoja pie manis, nosēdās uz jakas un nopožēja visā krāšņumā.

